

VSIA "RĪĢAS PĀRTIKAS RAŽOTĀJU VIDUSSKOLAS"

SIENAS AVĪZE „Tīkls”

Sveicināti!

Katrs ir pavadījis brīvlaiku, kā nu māc – izklaidējies un atpūties no skolas dzīves. Bet visam skaistajam reiz pienāk beigas, tagad mums jāatgriežas pie mācībām un ārpusstundu nodarbībām. Taču, pat neskatoties uz to, ka šis ir gada pirmais mēnesis, skolā ir norisinājušies daudz pasākumu un daudzi notikumi mūs vēl tikai sagaida.

20. janvārī notika barikāžu atceres pasākumi. Mūsu skolā notika kopīgā vēstures stunda, kurā

skatījāmies dokumentālo filmu „Dūmi kāpj debesīs”, pēc tam notika diskusija par tā laika notikumiem.

Ar savu klātbūtni mūs priecēja arī pavārs Lauris Aleksejevs un pārstāve no kompānijas „Dan Sukker”.

Šajā mēnesī mums bija iespēja apmeklēt arī teātra izrādi un kino.

Mūsu skolā ir izveidots skolas hokeja fanu klubs, notikušas jau pirmās spēles, kurās varējām just līdzīgu spraigajai spēlei. Lai arī Jums ir idejas, ko realizēt un vēlēšanās, ko piepildīt!

☺ Agnese Grīnfelde

„Dan Sukker” ierodas RPRV

2011.gada 20.janvārī, kamēr daudzi mācību stundās apguva jauno vielu, aptuveni 35 audzēkņiem bija iespēja piedalīties skolas rīkotajā pasākumā, kurā viesojās pārstāve no kompānijas „Dan Sukker” un pavārs Lauris Aleksejevs. Pasākuma mērķis bija iepazīstināt gan skolotājas, gan skolēnus ar firmas piedāvātajiem cukura veidiem un pastāstīt par to īpašībām.

Lielākā daļa apmeklētāju bija pārsteigti uzzinot, ka ir tik daudzi cukura veidi! Lai labāk izprastu atšķirību starp visām šīm saldajām piedevām, bija iespēja arī katru pagaršot.

Tika arī pastāstīts par katra cukura vislabāko pielietojumu, kādiem ēdieniem vislabāk izmantot brūno cukuru u.t.t. Taču, kā jau minēja pati pārstāve: „Plika teorija neko nedod, tāpēc man ir vajadzīgs Lauris.”

L.Aleksejevs kopā ar mūsu skolas audzēkņiem gatavoja divus ēdienus, kuru sastāvā bija ļoti daudz cukura – salāti un cepta gaļa. Man likās neierasti cept gaļu, izmantojot cukuru, taču viņi pierādīja, ka arī netradicionāli pagatavoti ēdieni ir ļoti garšīgi.

Pēc pasākuma katrs varēja aprunāties ar abiem mūsu skolas viesiem un uzdot sev interesējošos jautājumus.

Paldies

Laurim un „Dan Sukker” pārstāvei par iespēju papildināt mūsu zināšanas, iegūt jaunu pieredzi un apgūt dažus pavārmākslas knifiņus! ☺

Agnese Grīnfelde

Lauris Aleksejevs dalās pieredzē

Varbūt atceraties, ka kanālā TV3 sestdienas rītos bija raidījums „Glābējkomanda „Cepums””. Viens no pavāriem, kurš izklaidēja skatītājus ar savu virtuozo pavārmākslu, bija Lauris Aleksejevs. Viņš apmeklēja arī mūsu skolu, lai ļautu mums nodegustēt dažus savus īpašos ēdienus un padalītos stāstos par savu dzīvi un darbu.

A: Kā izlēmāt kļūt par pavāru?

L: Nu vispār jau man tāda doma nebija. To sapratu tikai dzīves laikā. Es sākumā mācījos kuģu skolā. Taču, kad nonācu uz kuģa, strādāju divus gadus par pavāru. Tad es sapratu – labāk gribu visu atlikušo mūžu mazgāt rokas pēc tualetes apmeklējuma, nevis

pirms! :D Tagad man pieder pašam savs restorāns un jūtos laimīgs!

A: Bet, lai neizveidotos rutīna ikdienas dzīvē, Jūs taču ik pa laikam izmēģināt jaunas receptes. Kur Jūs smeļaties idejas?

L: Parasti es daru tā – es izdomāju, ko vēlos gatavot, piemēram, salātus. Tad cenšos iztēloties, kura būs galvenā sastāvdaļa, kaut vai ņemsim ķirbi. Kad esmu noskaidrojis galveno produktu, sāku ļoti smagi domāt, ar ko tas labi garšo. Bet, kad esmu arī izdomājis dažādas piedevas, atliek patīkamākais – noskaidrot, kā tas garšo dzīvē! ☺ Un gatavošanas procesā Tu jau jūti, vai kaut kas ir jāpievieno, vai tieši otrādi - kaut kas ir par daudz...

A: Kā jau Jūs minējāt, Jūs sākumā nemaz neplānojāt kļūt par pavāru. Nebija grūti tā uzreiz mainīt profesijas izvēli?

L: It kā jau bija. Neesmu no tiem, kam viss uzreiz padodas, nepiedzimu ar karoti rokās, man viss bija jāiemācās pašam! Taču savā pavāra praksē sastapu kādu vīrieti, kurš man daudz ko iemācīja. Viņš bija ne gluži mans elks, bet kāds, kuram es gribēju līdzināties. Viņš man ticēja, ka man viss izdosies un tas bija ļoti svarīgi, tas man deva spēkus mēģināt.

A: Jā, bet katru dienu viens un tas pats – jāgatavo ēst un jāmazgā trauki. Ko Jūs darāt tad, kad tas apnīk?

L: Ņemu atvaļinājumu! Nē, nopietni – nevar jau sevi pārslogot. Es labāk tad aizbraucu kaut kur un atpūšos. Man tas palīdz. Vajag ik pa laikam izvēdināt galvu, toties, kad atgriežos esmu gatavs darbu turpināt. Mans pluss ir tas, ka pavāra profesijā man patīk itin viss, pat trauku mazgāšana. ☺ Tāpēc negadās bieži, ka esmu noguris no ēst gatavošanas. ☺

A: Varbūt ir kāds ieteikums mūsu skolas audzēkņiem, kuri šaubās par profesijas izvēli?

L: Vispār- jā! Ja Tu vari iedomāties sevi četrdesmitgadīgu, bet darot to pašu, šinī gadījumā, taisot ēst, Tu esi īstajā vietā! Es jaunībā varēju sevi iedomāties kā restorāna īpašnieku arī gados piecdesmit, tāpēc neko nenožēloju, zināju, uz ko tiekties. Bet tie, kas domā, ka pieauguši nekādā gadījumā negribēs gatavot, lai padomā par to, ko vēlētos. Gan jau arī viņi atradīs savu aicinājumu! ☺

A: Paldies Jums, ka atradāt laiku! Cerams, ka drīz tiksimies atkal!

L: Visu jau var sarunāt! ☺ Tagad jau tiek plānots nākošais pasākums martā, kurā varēšu ļaut Jums nobaudīt vēl dažus manis pagatavotus ēdienus!

A: Nu tad cerēšu, ka viss izdosies un martā atkal varēsim Jūs sastapt RPRV!

☺ Agnese Grīnfelde

Seminārs „Par invaliditāti bez barjerām”

Mūsu skola aktīvi īsteno visas ESF projekta piedāvātās iespējas, un viena no tām ir seminārs „Par invaliditāti bez barjerām”. Semināru vadīja trīs ļoti šarmantas, zinošas un pieredzējušas personas – Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas SUSTENTO pārstāves.

Gunta Anča - SUSTENTO valdes priekšsēdētāja, pati ikdienā nereti nonāk neērtās situācijas savu vajadzību dēļ. Gunta sēž ratiņkrēslā, bet tas neliedz viņai baudīt visas dzīves priekšrocības, satīties ar draugiem, smaidīt un būt laipnai pret citiem.

Iveta Neimane - SUSTENTO veselības politikas koordinatore. Ļoti skaidri pastāstīja, kā ir jāizturas pret cilvēku ar īpašām vajadzībām un ne reizi vien, lika mums pasmaidīt.

Laimdota Svikliņa -SUSTENTO sabiedrisko attiecību speciāliste. Sniedza mums ieskatu invaliditātes vēsturē, - cik nežēlīgi cilvēki senākos laikos izrīkojās viens pret otru.

Šis seminārs bija savādāks kā citi, jo mums pašiem bija iespēja izjust, kā tas ir neredzēt un nedzirdēt. Skatīties īsfilmā un ieraudzīt, kā mēs justos, ja pēkšņi visiem būtu invaliditāte, bet mums nē. Iejusties to cilvēku ādā, kuri cieš no kādām fiziskām vai garīgām problēmām. Ieraudzīt, cik patiesībā esam nepacietīgi, neiecietīgi un bailīgi, saskaroties ar kādu, kuram ir īpašas vajadzības. Uzzināt, cik daudz ir invaliditātes veidu un varbūt pat atrast kādas konkrētas pazīmes sevī. Seminārs, manuprāt, ir devis katram kaut brīdi pārdomām un iespēju aizdomāties par to, ka mums jāmacās cienīt, pieņemt un sadzīvot vienam ar otru, lai kādi arī mēs nebūtu.

Semināra noslēgumā varējām saņemt noderīgu informāciju, kā izturēties, un ko darīt vai nedarīt, saskarsmē ar cilvēku ar īpašām vajadzībām. Vēlreiz liels paldies jāsaka ESF projekta darba grupai un Fainai Lomanovas kundzei. **Elizabete Andersone**

Eiropas Savienības projekts „Comenius”.

Skolotāja Marina Troškova piedalījās Eiropas Savienības rīkotajā un

apmaksātajā projektā „Comenius” profesionālā pilnveide, kuru lekciju tēma bija „Metodika, valoda un kultūra”. Šis projekts norisinājās Anglijā divu nedēļu garumā no 2. līdz 14. janvārim. Tāpēc mēs nolēmām uzzināt, kā īsti mūsu skolotājai ir gājies.

A: *Kādi iespaidi radās esot Anglijā tik ilgu laiku?*

M: Ļoti patika. No brauciena ir jauna pieredze un jaunas idejas mācību darbam. Dzīvoju pie precēta britu pāra 2 nedēļas. Kolosāli cilvēki. Daudz runāja, stāstīja par britu kultūru un ikdienas dzīvi, kā arī izbaudīju ēdienus, kurus nebiju pat iedomājusies ēdam.

A: *Vai bija jūtama ēdienu atšķirība starp latviešu un britu virtuvi?*

M: Patiesību sakot, man ļoti paveicās ēdienu ziņā- pie ģimenes, kuras es dzīvoju, sieviete bija pavāre un gatavoja ļoti garšīgi. Kā viņu ģimenes tradīcija ir katru nedēļas svētdienu gatavot liellopu cepeti. Lai gan, aizejot uz kafejnīcām, ēdieni bija neierasti, varētu teikt, pat bezgaršīgi un, personīgi man, nepatika.

A: *Kādas sajūtas jūsos raisīja dzīvošana svešā vietā, tālu no mājām?*

M: No sākuma, ja godīgi, tad nemaz negribēju braukt. Bet ierodoties, domas mainījās. Cilvēki bija pieklājīgi un laipni izturējās. Protams, dažkārt jutu tādu kā diskomfortu un brīžiem pat jutos atkal kā pusaudze. Bet uzturēšanos atviegloja ģimenes runātīgums. Viņi vienmēr daudz runāja par visu, stāstīja, ka pieņem studentus savās mājās jau 40 gadus. Nenožēloju, ka aizbraucu.

A: *Kādas izjūtas radās sajūtoties kā pusaudzei?*

M: Savā ziņā tas bija patīkami. Varēju izmantot laiku pārdomām par dzīvi, varbūt arī kaut ko mainīt tajā. Bet tā pa īstam jau neaizmirsās, ka esmu ieradusies, lai apgūtu kaut ko jaunu, lai varētu ar citiem skolotājiem mainīties pieredzē.

A: *Pēc jūsu domām, vai sastaptie cilvēki projekta laikā ir krasi savādāki nekā latvieši?*

M: Cilvēki, var pat teikt, ka ļoti atšķirās. Galvenā loma bija starpkultūru atšķirībām. Manos uzskatos, britu cilvēki un citi skolotāji, kurus iepazinu šo divu nedēļu laikā, bija pārāk pieklājīgi. Latviešiem nav pierasts tā izturēties, tāpēc mūsu tauta viņiem likās pārāk rupja.

A: *Kas bija jūsu prātā pats svarīgākais, ko jūs apguvāt lekcijās?*

M: Pašas lekcijas mums bija par metodiku, kultūru un valodu. Mums stāstīja par to kā labāk pilnveidot un uzlabot mācību darbu stundās. Izskanēja daudzas radošas un interesantas idejas, ka valodu var apgūt rakstot paši savu dzeju, caur dažādām spēlēm utt. Lekcijās norisinājās sarunas arī par jaunākajām tendencēm valodā, par pašu britu kultūru un viņu humoru.

A: *Kas no brauciena jums atmiņā ir palicis visspilgtāk?*

M: Tā noteikti ir vieta, kurā dzīvoju, jo tie skati, kas pavērās acīm, bija tik brīnišķīgi, vienkārši trūkst vārdu, lai to aprakstītu. Tomēr laiks gan nebija pārāk patīkams. Pārsvārā lija lietus un bija miglains. Vēl man atmiņā ir palikušas ēkas, kuras greznoja ielas. Gandrīz katrai no tām ir bijusi kāda sava loma vēsturē. Un skola, kurā mums notika lekcijas, no iekšpuses izskatījās kā muzejā. Viss bija ļoti grezni un, kā skolai, neierasti.

A: *Paldies Jums par veltīto laiku! Ceru, ka jau drīz arī paši varēsim iepazīt Jūsu jaunās idejas realizētas angļu valodas (un ne tikai) stundās! ☺*

Alise Meile

Hokejs!!!

„RPRV MŪŽAM KOPĀ AR DINAMO!”

Mūsu skolā fano par hokeju, tāpēc skolas vadība mūs iepriecināja ar iespēju doties uz „Dinamo” mājas spēlēm, tās atmaksājot. Bet ar ierašanos vien nepietiek, jo skolas no visas Latvijas savā starpā sacenšas par iespēju tikt pat ar visu komandu. To var nopelnīt aktīvi dodoties uz spēlēm ar pašu izdomātiem saukļiem, pašu veidotiem plakātiem un vienotiem apģērbiem.

Pirmā spēle, uz kuru devās Rīgas pārtikas ražotāju vidusskolas audzēkņi, ģērbusies pavāru formās, notika šā gada 26. janvārī. Tajā vakarā mēs bijām visaktīvākie, to ievēroja arī žūrija, kura vērtēja skolas. Mēs kopīgi blāvām, dziedājām un atbalstījām, kā vien varējām, kas izraisīja mūsos lielas emocijas. Mums bija sagatavoti divi saukļi: „RPRV MŪŽAM KOPĀ AR DINAMO!” un „KUR KARSUMS, TUR ASUMS!”. Nākamajā dienā pat mūsu skolai tika atsūtīta pateicība par aktīvu piedalīšanos.

26. janvāra spēle norisinājās starp Rīgas „Dinamo” un Minskas „Dinamo”, kurā uzvarēja mājinieki ar 4:3, sakaujot pretiniekus. Tā bija sīva un emocijām bagāta spēle.

Dodoties mājās, mūsu skolas fani visu ceļu sauca saukļus, dziedāja, ko atbalstīja citi fani uz ielām, sasaucoties kopā ar mums. Tā kā mēs bijām visaktīvākie, pārpūlējām balss saites, tāpēc nākamajā dienā daudzi bija palikuši gandrīz bez balss.

Tā vakara notikumi mūs ir iedvesmojuši, tāpēc neatstāsim to pusratā, bet gan gatavosim jaunus saukļus, plakātus un dosimies arī uz turpmākajām „Dinamo” spēlēm atbalstīt savējos!

Pasmaidīsim!

Māte ar dēlu brauc autobusā. Dēls sūdzas:

- Ārprāts, cik te sasmacis gaiss un kāda saspiestība!
- Ja es pareizi saprotu, klubā "Essential" jūs to saucat par lielisku atmosfēru...

Vēstures stunda.

- Jaunais cilvēks tur pie durvīm! Kad dzimis Gēte?
  - Nezinu....
  - Nu labi, kad dzimis Mocarts?
    - Nezinu...
    - Tad ko jūs vispār šeit darāt!?
  - Nu, atnācu lampiņu nomainīt, esmu elektriķis...

Skolotāja:

- Tagad es jums pierādīšu Pitagora teorēmu.

Pēterītis (no pēdējā sola):

- Da necentieties, skolotāj, mēs Jums tāpat noticēsim.

Skolotāja stundā stāsta bērniem par mājdzīvniekiem. Stundas beigās viņa pārbauda, vai bērni visu labi sapratuši.

- Pēterīt, kapēc mums vajadzīgas aitas?
  - Lai dotu cilvēkiem vilnu.
- Pareizi. Anniņ, kapēc mums vajadzīgas vistas?
  - Lai dētu oliņas.
- Pareizi. Jānīt, kapēc mums vajadzīgas govīs!
  - Lai mācītu mums visādas glupības!

Eksāmenā, profesora un studenta saruna.

- Zini?
- Zinu.
- Ko tu zini?
- Priekšmetu zinu.
- Kādu priekšmetu?
- To, kurā lieku eksāmenu. Nūūū...Nē, jūs jau sākat piesieties!

“Tīkla” veidotāji

Redaktore: Agnese Grīnfelde

Žurnālistes: Alise Meile un Elizabete Andersone

